

**NIKTÓRE PYTANIA ODPOWIEDZIALNOŚCI
ADMINISTRACYJNEJ OSÓB PRAWNYCH ZA
NARUSZENIE TRYBU PROWADZENIA
DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ W UKRAINIE**

W artykule naukowym autor bada teoretyczne problemy instytutu administracyjnej odpowiedzialności osób prawnych za naruszenie trybu prowadzenia gospodarczej działalności. Przeprowadzono analizę czynnych i perspektywnych norm, które regulują pytanie odpowiedzialności administracyjnej osób prawnych w tej dziedzinie. Autorem proponuje się uważać, że instytut odpowiedzialności administracyjnej osób prawnych za naruszenie trybu prowadzenia działalności gospodarczej we współczesnych warunkach jest ważnym elementem państwowej regulacji gospodarki.

Kluczowe słowa: odpowiedzialność, osoby prawne, naruszenia, gospodarowania, działalność.

**SOME QUESTIONS ADMINISTRATIVE
LIABILITY OF LEGAL PERSONS FOR VIOLATION
OF ECONOMIC ACTIVITIES IN UKRAINE.**

The author of the scientific article examines the theoretical problems of the institute of administrative liability of legal persons for violation of commercial activities. The analysis of existing and future regulations governing administrative liability of legal persons in the field. The author offered to believe that the institution of administrative liability of legal persons for violation of economic activities in modern terms is an important element of state regulation of the economy.

Keywords: liability, legal person, violations, commerce, activity.

**ДЕЯКІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ЗА
ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ ПРОВАДЖЕННЯ
ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ**

Автором у науковій статті досліджується теоретичні проблеми інституту адміністративної відповідальності юридичних осіб за порушення порядку провадження господарської діяльності. Проведено аналіз чинних та перспективних норм, які регулюють питання адміністративної відповідальності юридичних осіб у цій галузі. Автором пропонуються вважати, що інститут адміністративної відповідальності юридичних осіб за порушення порядку провадження господарської діяльності в сучасних умовах є важливим елементом державного регулювання економіки.

Ключові слова: відповідальність, юридичні особи, порушення, господарювання, діяльність.

**FURMANCHUK E.V.
DOKTOR PRAWA
STARSZY
WYKŁADOWCA PRAWA
KARNEGO I WYMIARU
SPRAWIEDLIWOŚCI W
PRYWATNEJ
INSTYTUCJA
SZKOLNICTWA
WYŻSZEGO
"INTERNATIONAL
ECONOMICS I
UNIwersytetu
HUMANISTYCZNEGO. S.
DEMIANCHUK "**

Постановка проблеми. Розвиток ринкової економіки в Україні вимагає здійснення нової фінансової політики, посилення і впливу на прискорення соціально-економічного розвитку України, зростання ефективності виробництва, підвищення конкурентоспроможності економіки, розвитку господарської діяльності. Сьогодні найголовнішими напрямками стратегічних перетворень України є створення базових

передумов економічного росту, формування режиму максимального сприяння для суб'єктів господарської діяльності, зниження адміністративних бар'єрів для господарювання, поглиблення міжнародної економічної інтеграції України. Однак, поряд з цим завданням держави залишається підвищити ефективність державного управління у всіх сферах життєдіяльності, ефективність здійснення державного нагляду, державного контролю у сфері господарської діяльності.

У сучасних умовах адміністративно-правове регулювання порядку провадження господарської діяльності в Україні здійснюється, виходячи із конкретних історичних умов, що склалися в державі, відповідно до існуючого рівня розвитку економіки, існуючої економічної системи та державного устрою. Питання, що пов'язані з порушеннями порядку провадження господарської діяльності, урегульовані інститутом адміністративної відповідальності, який на даний час потребує вивчення та вдосконалення для підвищення ефективності його застосування. Адміністративна відповідальність, як міра впливу, має велике значення у сфері забезпечення дотримання вимог провадження господарської діяльності, однак досі не стала ефективним засобом профілактики і викорінення таких порушень, мають місце порушення порядку провадження господарської діяльності, вчинене як фізичними особами, так і юридичними особами.

Аналіз останніх досліджень. Проблемам адміністративної відповідальності юридичних осіб були присвячені роботи таких вчених як Є.В. Додіна, В.Л. Наумова, В.Новоселова, Д.М. Лук'янця, О.Т. Зими, І.В. Март'янова, Г.Й. Ткача та інших науковців, тим не менше дослідження адміністративної відповідальності юридичних осіб за порушення порядку провадження господарської діяльності сьогодні набуває актуальності, оскільки зростаюча роль адміністративної відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень підтверджується інтенсивним розвитком її нормативно-правової бази та широкою практикою її застосування.

Метою цієї статті є висвітлення теоретичних проблем інституту адміністративної відповідальності юридичних осіб за порушення порядку провадження господарської діяльності, проведення аналізу чинних та перспективних норм, які регулюють питання адміністративної відповідальності юридичних осіб у цій галузі.

Виклад основних положень. У ст. 164 Кодексу України про адміністративні правопорушення передбачено, що до адміністративної відповідальності за порушення порядку провадження господарської діяльності притягаються особи, що провадили господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди), суб'єкти господарювання, що надали дозвільному органу або адміністратору недостовірної інформації щодо відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства [1].

Аналіз норм статей Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП – далі) показує, що суб'єктом адміністративної відповідальності чинний КУпАП визначає фізичну осудну особу, яка досягла на момент вчинення проступку віку, з якого настає адміністративна відповідальність. Визнання фізичної особи суб'єктом адміністративної відповідальності пов'язано з принципом персоніфікації та особистої відповідальності цієї особи за вчинення нею правопорушення (проступку) [2, с. 99-100]. Ця позиція пояснюється тим, що необхідною умовою при притягненні до адміністративної відповідальності є з'ясування особливостей правопорушника, суб'єктивних чинників, що пом'якшують чи

обтяжують його вину, що дозволяє призначити відповідне покарання і проводити профілактичну роботу з такими особами.

Аналіз норм чинного КУпАП дає підстави стверджувати, що юридичні особи не можуть притягуватися до адміністративної відповідальності у зв'язку з відсутністю відповідних положень щодо притягнення юридичних осіб до адміністративної відповідальності.

У багатьох країнах, в яких різко збільшився ріст правопорушень, що вчинялися підприємствами, установами та організаціями, пішли по шляху запровадження інституту відповідальності юридичних осіб (як кримінальної, так і адміністративної).

В адміністративному законодавстві СРСР існувала відповідальність соціалістичних організацій, але в умовах панування державної форми власності накладення штрафів на юридичних осіб втрачали будь-який сенс, тому правова доктрина схилилась до недоцільності визнання підприємств, установ та організацій суб'єктами адміністративної відповідальності, що знайшло нормативне закріплення в Указі Президії Верховної Ради СРСР від 21 червня 1961 року «Про подальше обмеження застосування штрафів, що накладаються в адміністративному порядку» та аналогічному Указі Президії Верховної Ради УРСР від 15 грудня 1961 року [3]. Таким чином, посилювалася особиста відповідальність посадових осіб за зміцнення правопорядку на довірених їм ділянках роботи.

Аналізуючи ситуацію відмови радянської держави в 1961 році від інституту адміністративної відповідальності юридичних осіб, вчений І.О.Зуб зазначає, що в умовах радянського планового господарства така ідея була виправданою у зв'язку з тим, що замість перекладання грошей з однієї «майже» державної кишені в іншу вводилася конкретна відповідальність винних посадових осіб [4, с.10].

Подібну позицію підтримував професор Коваль Л.В., який зазначав, що тривалий досвід (зокрема 30-50-х років) свідчить про неефективність застосування адміністративної відповідальності до юридичних осіб (у 1961 році від цієї практики відмовились) [5, с.24].

Сьогодні поряд з кримінальною відповідальністю юридичних осіб, інститут адміністративної відповідальності юридичних осіб широко використовується в Німеччині, Італії і Португалії, у праві європейських держав [6, с.88-92; 7, с. 6-9]. Юридичну особу як суб'єкта адміністративної відповідальності законодавчо закріплено у Кодексах про адміністративні правопорушення Російської Федерації, Білорусі, Азербайджану, Казахстану, Киргизстану, хоча окремі науковці негативно відносяться до ідеї юридичної відповідальності юридичних осіб, висловлюючи думку, що визнання юридичних осіб суб'єктами адміністративної відповідальності руйнують цілісність інституту адміністративної відповідальності [8, с.51].

На думку Додіна Є.В., з розвитком ринкових відносин, виникненням приватного підприємництва, постало питання посилити контроль з боку держави за додержанням юридичними особами обов'язків у сфері здійснення виконавчої влади й встановити адміністративну відповідальність у разі порушення цих обов'язків [9].

Питання про визнання юридичних осіб суб'єктами адміністративної відповідальності, на думку вченого Д.М. Лук'янця, може і повинно бути вирішено на користь визнання їх такими за умов розв'язання проблеми підстав адміністративної відповідальності юридичних осіб, а також важливої проблеми визначення вини юридичних осіб [10].

Інститут адміністративної відповідальності юридичних осіб виправданий в силу того, що у багатьох суб'єктів господарювання, на відміну від державних підприємств, немає ясної та формально визначеної структури управління або її приховують [11, с. 12-13].

Юридичні особи здатні акумулювати значно більші фінансові, матеріальні, інтелектуальні ресурси для досягнення своєї мети, ніж окрема фізична особа, що має як позитивну так і негативну сторону, оскільки порушення порядку управління та державної дисципліни, скоєне юридичною особою, може завдати значно більшої шкоди державі і суспільству, ніж проступок окремої фізичної особи [12, с.8].

Погоджуючись з думками багатьох науковців, слід зазначити, що суб'єктом

адміністративної відповідальності за порушення порядку провадження господарської діяльності може бути як фізична так і юридична особа. Це пояснюється тим, що для цих порушень характерна професійність, мета якої є незаконне отримання прибутку шляхом умисного ухилення від ліцензування, патентування чи отримання певного дозволу при здійсненні підприємницької діяльності, приховування тривалий час провадження такої діяльності. Однак це питання потребує більш чіткого врегулювання у чинному законодавстві і перш за все у КУпАП.

Особливістю адміністративної відповідальності юридичних осіб як суб'єктів проступку щодо порядку провадження господарської діяльності є те, що по відношенню до неї неможливо використовувати класичного розуміння вини (суб'єктивної сторони складу проступку).

Розглядаючи вину, як ознаку суб'єктивної сторони, варто звернути увагу на визначення вини суб'єктів, які є юридичними особами. Особливість цього питання виявляється у відсутності у юридичної особи розуму і психологічного ставлення до здійснених нею дій. Тому неможливе використання по відношенню до юридичної особи класичного розуміння вини як психічного ставлення до здійсненого нею протиправного діяння, що має інтелектуальні та вольові моменти.

Існує двояке розуміння вини юридичної особи, що включає в себе об'єктивний та суб'єктивний підходи. Об'єктивна вина – це вина організації в залежності від характеру конкретного протиправного діяння юридичної особи, це вина організації, обумовлена об'єктивною стороною складу правопорушення[13].

У такому випадку вина юридичної особи при вчиненні адміністративного проступку щодо порядку провадження господарської діяльності визначається завідомо протиправним характером вчиненої нею дії чи бездіяльності, невиконанням встановлених законом завдань та обов'язків, як суб'єкта господарювання, що виражаються у провадженні господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання, без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню чи без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру.

Суб'єктивна вина – це відношення організації в особі її представників (посадових осіб, працівників і т.ін.) до вчиненого нею протиправного діяння [13]. Для встановлення вини юридичної особи, при притягненні її до адміністративної відповідальності за порушення порядку провадження господарської діяльності, слід, насамперед, визначити, чи є її протиправне діяння наслідком дій (бездіяльності) фізичних осіб – представників юридичної особи (її посадових осіб, працівників і т.ін.).

Юридична особа визнається винною у вчиненні адміністративного проступку щодо порядку провадження господарської діяльності, якщо буде встановлено, що проступок вчинений в її інтересах будь-якою посадовою особою, яка діяла в особистій якості чи як представник юридичної особи та, яка займала керівну посаду у цій юридичній особі чи наділена представницькими повноваженнями чи повноваженнями приймати рішення та, якщо у неї була можливість для додержання правил та норм, за порушення яких передбачена адміністративна відповідальність, але не були вжиті всі залежні від неї заходи щодо їх додержання.

Таким чином, вину юридичної особи можна визначити як психічне ставлення її представників (посадових осіб, працівників і т.ін.) до причинно-наслідкового зв'язку між їхніми діями (бездіяльністю) та протиправним діянням юридичної особи [14, с. 121].

Ця особливість впливає і на те, що до юридичних осіб не можна застосувати переважну більшість традиційних обставин, що виключають, обтяжують або пом'якшують адміністративну відповідальність.

Юридична особа визнається винною у вчиненні адміністративного проступку щодо порядку провадження господарської діяльності, якщо буде встановлено, що проступок, вчинений в її інтересах будь-якою посадовою особою, яка діяла в особистій якості чи як представник юридичної особи та яка займала керівну посаду у цій юридичній особі чи наділена представницькими повноваженнями чи повноваженнями приймати рішення та

якщо у неї була можливість для додержання правил та норм, за порушення яких передбачена адміністративна відповідальність, але не були вжиті всі залежні від неї заходи щодо їх додержання.

Ще однією особливістю юридичних осіб як суб'єктів адміністративного проступку щодо порядку провадження господарської діяльності є те, що часто до відповідальності за вчинення такого проступку одночасно притягуються і юридична особа, і фізична особа (уповноважені представники такої юридичної особи). Підставою адміністративної відповідальності в даному випадку виступає складне правопорушення [10, с. 94–96], а з точки зору окремих авторів у даному випадку реалізується принцип двосуб'єктної відповідальності [15, с. 53–54].

Тому притягнення до адміністративної відповідальності юридичної особи не виключає відповідальності її посадової особи чи представника юридичної особи та, яка займала керівну посаду у цій юридичній особі чи наділена представницькими повноваженнями чи повноваженнями приймати рішення. Та при цьому необхідно переглянути строки накладення стягнень на юридичних осіб та на її посадових осіб. Проблемне питання полягає в тому, що судячи з практики, строки застосування санкцій до юридичних осіб можуть реалізовуватися роками, а відповідно до ч.2 статті 38 КУпАП, адміністративне стягнення за порушення порядку провадження господарської діяльності може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при тривалім правопорушенні - не пізніше як через три місяці з дня його виявлення, бо дані справи підвідомчі суду (судді). Для усунення недоліків щодо уникнення адміністративної відповідальності необхідно запровадити для таких випадків строки, що використовуються для юридичних осіб і на їх посадових осіб.

Належний рівень ефективності адміністративної відповідальності юридичних осіб може бути досягнутий лише в разі її поєднання з різними формами особистої відповідальності посадових осіб [12, с.8].

Висновки. Проведене дослідження доводить, що інститут адміністративної відповідальності юридичних осіб за порушення порядку провадження господарської діяльності в сучасних умовах є важливим елементом державного регулювання економіки. Однак враховуючи те, що чинний КУпАП містить положення лише про суб'єктів адміністративної відповідальності фізичних осіб, визнання та закріплення на законодавчому рівні юридичних осіб суб'єктами адміністративної відповідальності дозволить більш оперативно й ефективно виявляти, припиняти та притягати до відповідальності винних за порушення в багатьох сферах господарської діяльності.

Література:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення : указ Президії ВР Української РСР від 7 грудня 1984 р. № 8073 // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984 — Додаток до № 51. — Ст. 1122.
2. Керимов Д. А. Проблемы общей теории государства и права / Джангир Аббасович Керимов. - М.: 2000. – 188с.
3. Рішення Конституційного Суду України щодо офіційного тлумачення положень п. 22 ч. 1 ст. 92 Конституції України, ч. 1 та 3 ст. 2, ч. 1 ст. 38 КУпАП (справа про відповідальність юридичних осіб) // Вісник Конституційного Суду України. – 2001. - № 3.
4. Зуб И. О. О правовой природе финансовых санкций / И. О. Зуб // Предпринимательство, хозяйство и право. - 1997. - № 3. - С.9-10.
5. Коваль Л. В. Яким бути адміністративному кодексу України/ Л. В. Коваль // Право України. - 1993. - № 3. - С. 23-24.
6. Иванов Л. Административная ответственность юридических лиц / Л. Иванов // Закон. – 1998. – № 9. – С. 88–92.

7. Інститут адміністративної відповідальності юридичних осіб : проблеми теорії та практики / В. Стефанюк, І. Голосніченко, Г. Михеєнко // Право України. –1999. – № 9 – С. 6–9.
8. Сорокин В. Д. О двух тенденциях, разрушающих целостность института административной ответственности : [известия высших учебных заведений] / В. Д. Сорокин. - Правоведение. СПб. : 1999. – №1. – С. 46–54.
9. Додин.Е.В. Административная ответственность в свете Конституции Украины / Е.В. Додин// Юридический вестник. — 1997. — № 3. — С. 72.
10. Лук'янець Д. М. Інститут адміністративної відповідальності: проблеми розвитку : [монографія] / Дмитро Миколайович Лук'янець. – К. : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2001. – 220 с.
11. Хаймович М. И. Ответственность предпринимателя, юридического лица, его руководителей и участников за налоговые и экономические правонарушения / М. И. Хаймович. - М. : Издательство РИОР, 2004. – 47с.
12. Зима О. Т. Адміністративна відповідальність юридичних осіб: авторефер. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / О. Т. Зима. - Х., 2001. - 17 с.
13. Козлов Ю. М. Административное право : [ученик] / Ю. М. Козлов, Л. Л. Попов. - М. : Юрист. - 1999. - 728 с.
14. Лук'янець Д. М. Про вину юридичних осіб у сфері адміністративної відповідальності / Д. М. Лук'янець // Право України. – 1999. – № 11. – С. 117-122.
15. Шилов Ю. В. Административная ответственность юридических лиц (процессуальный аспект) : дис. кандидата юр. Наук : 12.00.14 / Шилов Юрий Валерьевич. – Омск, 2003. – 216 с.

SOME QUESTIONS ADMINISTRATIVE LIABILITY OF LEGAL PERSONS FOR VIOLATION OF ECONOMIC ACTIVITIES IN UKRAINE

FURMANCHUK E.

Problem. The development of a market economy in Ukraine requires the implementation of a new financial policy, and strengthen the impact of accelerating the socio-economic development of Ukraine, increase production efficiency, improve economic competitiveness, the development of economic activity. Today the most important directions of strategic transformation of Ukraine is the establishment of the basic prerequisites for economic growth, the formation of the regime of maximum assistance to business entities, reducing administrative barriers for management, deepening international economic integration of Ukraine. However, along with this problem is to increase the effectiveness of the state government in all spheres of life, the effectiveness of state supervision, the state control in the sphere of economic activity.

In modern conditions, administrative regulation agenda of economic activities in Ukraine is based on the specific historical conditions prevailing in the country, according to the present level of economic development, the existing economic system and government. Issues related to violations of the order of business activity, regulated institute administrative liability, which currently requires study and improvements to increase the efficiency of its use. Administrative responsibility as a measure of exposure is important in ensuring that the requirements of economic activities, but has not yet become effective prevention and eradication of such violations are a violation of the order of business activity committed by both individuals and legal entities.

Analysis of recent research. Problems of administrative liability of legal persons were devoted to the work of scholars such as E. Dodin, V.L. Naumov V.Novoselova, D.M. Luk'yantsya, O.T.Zyma, I.V. Mart'yanova, G.Y. Tkach and other scientists, however research administrative liability of legal persons for violation of economic activities today acquires relevance because growing role of administrative responsibility for administrative violations confirmed by the intensive development of the legal framework and the general practice of its application.

The purpose of this article is to address theoretical issues institute administrative liability of legal persons for violation of economic activities, analysis of existing and future regulations governing administrative liability of legal persons in the field.

The presentation of the basics. In Art. 164 of the Code of Ukraine on Administrative Offences provides that administrative liability for violation of economic activities brought the person to guide economic activity without state registration as a business entity or without obtaining a license to carry out certain business activities subject to licensing under the Act whether the implementation of such economic activities in violation of licensing conditions, as well as without obtaining permission, other authorizing document, if it is received by the law (unless the application of the principle of acquiescence), entities that provide licensing authorities or administrator false information on compliance of logistics requirements of the legislation. [1]

Analysis of the rules of Articles of the Code of Ukraine on Administrative Offences (CAO - below) shows that the subject of administrative responsibility incumbent CAO determines person of sound mind who has attained at the time of committing the offense of age, from which comes the administrative responsibility. Recognition of the individual subject of administrative responsibility associated with the principle of personalization and personal responsibility of the person from committing an offense (misdemeanour) [2, p. 99-100]. This position is due to the fact that a necessary condition for bringing to administrative responsibility is to establish the characteristics of the offender, the subjective factors that mitigate or aggravate his guilt, which allows to assign appropriate punishment and to carry out preventive work with such persons.

Analysis of the current CAO gives reason to believe that legal persons can not be held administratively liable in the absence of appropriate provisions for prosecution of legal persons in the administration. In many countries, which has increased dramatically increase offenses be committed by enterprises, institutions and organizations have gone towards introduction of

corporate liability (both criminal and administrative). In administrative law Soviet Union existed responsibility socialist organizations, but under the domination of state ownership of imposing fines on legal persons lost any sense because legal doctrine inclined to inappropriate recognition of enterprises, institutions and entities of administrative responsibility, which was statutory in Decree of the Presidium of the Soviet Union Supreme Soviet on June 21, 1961 "On further limit the use of fines imposed in administrative proceedings" and similar decree of the Presidium of the Supreme Soviet of the USSR from December 15, 1961 [3]. Thus, amplified personal responsibility of officials for strengthening the rule of law under their job sites.

Analyzing the situation of refusal of the Soviet state in 1961 from the institute of administrative liability of legal persons, scientist I.O.Zub notes that in the Soviet planned economy this idea was justified due to the fact that instead of shifting money from one "almost" state pocket to another introduced specific responsibility guilty officials [4, c.10].

Such a stance supported Professor L. Koval, who noted that the long experience (including 30-50 years) shows the ineffectiveness of the use of administrative liability of legal persons (in 1961 from the practice refused) [5, p.24].

Today, along with the criminal liability of legal persons, the institution of administrative liability of legal persons is widely used in Germany, Italy and Portugal, the right of European states [6, c.88-92; 7, c. 6-9]. Legal entity as the subject of administrative responsibility legally enshrined in the Code of Administrative Offences of the Russian Federation, Belarus, Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, although some scholars refer negatively to the idea of legal liability of legal persons, expressing the view that recognition of legal entities of administrative responsibility destroy the integrity of the institute administrative liability [8, p.51].

According Dodin E.V., with the development of market economy, the emergence of private enterprise, the question arose to strengthen oversight of state compliance entities responsibilities in the exercise of executive power and establish administrative liability for breach of those duties [9]. The question of recognition of legal entities of administrative responsibility, according to scientists D.M. Luk'yantsya can and should be resolved in favor of recognizing them as such under the problem of the grounds of administrative liability of legal entities and important problem of determining guilt legal entities [10]. Institute administrative liability of legal persons is justified due to the fact that many businesses, unlike government, there is no clear and formally defined management structure or conceal it. [11, c. 12-13].

Legal persons can accumulate significantly greater financial, material and intellectual resources to achieve their goals than to individuals, which has both positive and negative aspects, as a violation of public order and state discipline committed by a legal person, can cause much more harm to the state and society than a misdemeanour to individuals [12, c.8].

Agreeing with the views of many scholars, it should be noted that the subject of administrative responsibility for violation of economic activities can be both physical and legal persons. This is because for these disorders is characterized by professionalism, the purpose of which is illegal profits by deliberately evading licensing, patenting or obtaining a permit while conducting business, hiding for a long time of this activity. However, this issue needs a clearer resolution in the current legislation, and especially in the CAO.

Feature administrative liability of legal persons as subjects of misconduct on the order of business activity is that in relation to it is impossible to use the classical understanding of the fault (the subjective side of the offense). Considering guilt as a sign of the subjective side, you should pay attention to the determination of guilt subjects who are legal entities. The peculiarity of this issue is the lack of a legal entity of the mind and psychological treatment made her actions. Therefore impossible to use in relation to the legal entity classic understanding of guilt as a mental attitude towards it committed a wrongful act that has intellectual and volitional aspects.

There is a twofold understanding of guilt entity that includes objective and subjective approaches. Objective guilt - a wine organization, depending on the nature of the specific wrongful act of a legal person, is the fault of the organization due to the objective side of the offense. [13] In this case, the guilt entity committing the administrative offense on the order of business activity is determined knowingly wrongful nature committed her act or omission, failure

statutory tasks and duties as the entity are expressed in business activity without state registration as entity without obtaining a license for certain business activities subject to licensing or without obtaining a permit or other approval document.

Subjective guilt - the ratio of the organization through its representatives (officers, employees, etc.) to a wrongful act committed by them [13]. To establish guilt entity in bringing her to administrative liability for violation of economic activities should primarily determine whether its wrongful act resulting actions (inaction) of individuals - members of the legal entity (its officers, employees, etc. al.).

A legal entity is recognized guilty of committing an administrative offense on the order of economic activities if it is determined that the offense is committed in its benefit by any officer, acting either individually or as part of a legal entity and who has a leading position within the legal person or endowed with representative authority or power to make decisions and, if it was an opportunity for the observance of rules and regulations, the violation of which entail administrative responsibility, but were not taken all dependents measures for their compliance.

Thus, guilt entity can be defined as the mental attitude of its members (officers, employees, etc.) to the causal connection between their actions (or inaction) and the wrongful act of a legal entity [14, c. 121]. This feature affects the fact that the entities can not use the majority of traditional circumstances that exclude aggravating or mitigating administrative responsibility. A legal entity is recognized guilty of committing an administrative offense on the order of economic activities if it is determined that the offense is committed in its benefit by any officer, acting either individually or as part of a legal person, who has a leading position within the legal person or endowed with representative authority or power to make decisions and if it was an opportunity for the observance of rules and regulations, the violation of which entail administrative responsibility, but were not taken all dependents measures for their compliance.

Another feature of legal persons as subjects of the administrative offense on the order of economic activities is often responsible for committing such an offense simultaneously attracted and legal entity and the individual (representative of the legal entity). The grounds of administrative responsibility in this case is complicated offense [10, c. 94-96], but in terms of individual authors in this case implemented the principle double subject responsibility [15, c. 53-54]. Therefore, the administrative liability of legal persons does not exclude its liability officer or representative of a legal person and which has a leading position within the legal person or representative vested with the authority or power to make decisions. And thus it is necessary to reconsider the terms of imposing sanctions on legal persons and public officials. Problematic issue is that judging from the practice, the timing of sanctions to legal persons can be realized for years, and in accordance with Part 2 of Article 38 of the CAO, administrative penalty for violation of economic activities may be imposed no later than three months after offense, and prolonged offense - not later than three months after its discovery, because the present case under the jurisdiction of the court (judge). To address the shortcomings of avoiding administrative responsibility should be introduced for such cases the terms used for legal entities and their officials. Appropriate level of efficiency of administrative liability of legal persons may be achieved only if it is a combination of different forms of personal liability of officers [12, c.8].

Conclusions. The study shows that the institution of administrative liability of legal persons for violation of economic activities in modern terms is an important element of state regulation of the economy. However, considering that the current CAO contains provisions only on the subjects of administrative liability of individuals, recognition and fixation in the legal entities of administrative responsibility will more efficiently and effectively detect, interdict and bring to justice those responsible for violations in many areas business.